

VybORG-INFO

2019 13. årgang

Et håndslag til nabofolket i øst

www.vyborghjelpen.no

Vyborghjelpen er et stort dugnadsprosjekt fra ende til annen. Her fra tömming av bussene utenfor baptistkirka i Vyborg.

Fakta om **VYBORGHJELPEN**

- VYBORGHJELPEN hadde sin første hjelpe-sendingstur i 1995.
- VYBORGHJELPEN ble registrert som egen selvstendig organisasjon i 2015.
Organisasjonsnummer 914 916 410
- VYBORGHJELPEN har flere hundre medlemmer fra hele landet.
- VYBORGHJELPENS øverste organ er Landsrådet – som har medlemmer fra alle regioner hvor vi har aktive Vyborgvenner.
- VYBORGHJELPEN har et Styre bestående av: *Jon Teigen (leder), Jorunn Håskjold (nest-leder), Johannes Stokke, Jostein Mulelid og Liv Randi Erlandsen Rystad.*
Styret velges av Landsrådet.
- VYBORGHJELPEN har de siste årene hatt 10 basarer i Randesund, Åseral, Godøy, Askøy, Vanylven, Brattvåg, Volda, Sula, Sunnhordland (Fitjar og Huglo annet hvert år) og Blomsterdalen i Bergen.
- VYBORGHJELPEN samler årlig inn ca 1,2 – 1,5 million kroner.
- VYBORGHJELPEN har årlig 13-15 ulike prosjekt i Vyborg – og St. Petersburg-området.

Redaksjon

Jon Teigen
Johannes Stokke
Johan Behrentz

Takk, takk at også jeg får være med...

Det er med glede jeg setter meg til PC'n for å skrive lederen til årets Vyborg INFO. Glede og takknemlighet! Jeg sitter foran peisen på hytta mi.

Tankene går bakover til fjoråret. Et godt arbeidsår for VYBORGHJELPEN. Et år som ble avsluttet med en av våre beste hjelpesendingsturer. Hele 62 personer i to busser var på nabobesøk fullastet med klær, matkasser, utstyr av forskjellig slag og mange konvolutter med større og mindre beløp til de ulike prosjektene.

Tankene går imidlertid fremover også. Vi har laget budsjett for 2019. Vedtatt 15 ulike prosjekter. Utfordringene er fortsatt mange i vårt naboland. Vil vi greie å støtte alle slik vi har planlagt? Vil vi få inn nok penger til å greie å gjennomføre alle prosjektene? Hvordan vil våre nabovenner ha det dette året? Vil det bli nye konflikter og nye problemer?

Takk og etter takk

Utfordringene er sannelig mange i Russland. Men jeg har først av alt lyst til å gi uttrykk for stor TAKK til alle dere som står sammen med oss i dette arbeidet. TAKK fordi Du står sammen med oss i dette kallet!

TAKK fordi du ser mulighetene i dette arbeidet, - og ikke først og fremst problemene!

Jeg har nå blitt pensjonist. Jeg sluttet som lærer 1. februar. Dermed håper jeg å få mer tid til å komme rundt og treffere dere gode og trofaste medarbeidere i det ganske land.

Det som imponerer meg mest hos dere, er to forhold:

-Den glede og trofasthet dere VYBORGVENNER viser. År etter år. Et vedvarende engasjement som hadde fortjent en medalje!

- Den giverglede som også utvises. Etter brevet som jeg sendte ut i november, har det kommet inn ti-tusenvis av kroner. Jeg har knapt opplevd slike inntekter som denne vinteren.

TAKK, TAKK at også jeg får være med i et slikt arbeidslag og oppleve et slik fellesskap.

Utfordringer

Så til noen av utfordringene dette året. I april reiser et arbeidsvillig team bortover. 5 «handy men» denne gang. Nå skal fjøsen ved Håpets hus ferdigstilles. Det blir en milepæl i arbeidet blant gutta. Barneheimsprosjektet har tatt tid. To rettsaker mot kommunen er imidlertid nå vunnet. Men det er fortsatt skjær i sjøen. Likevel har vi besluttet at leilighet nr 2 nå skal ferdigstilles, - og det betyr at den vil bli tatt i bruk i løpet av året.

Hvordan Vyborg Kristne Senter skal brukes, er fortsatt uklart. Etter at misjonærparet Grout dro fra landet, har der blitt et vakum. Noe av arbeidet går fortsatt for fullt. Men det diskuteses fortsatt hvilken funksjon senteret skal ha.

Vær med oss i bønn slik at vårt engasjement i Vyborg går den vei Gud vil også dette året. Vi vet at utfordringene blir mange. Men vi ber om at vi først må få se dem, deretter få frimodighet og styrke til å inn i de ferdig-lagte gjerninger som Gud legger foran oss...!

Medarbeiderhilsen fra
Jon Teigen
Daglig leder/Styreleder

Årets hjelpesendingstur

Årets hjelpesendingstur vil gå i perioden 7-15. november 2019. Det blir satt opp busser fra Sørlandet, Bergen/Hordaland og fra Nordvestlandet. Vi kommer til å overnatte i Østfold første natten. Ellers vil turen gå via Stockholm til Helsinki. Helga tilbringer vi i Vyborg. Deretter kjører vi til St Petersburg hvor vi overnatter en natt. Hjemturen går via Tallinn og Stockholm tilbake til Norge. Det er utarbeidet brosjyre for turen. Den kan du få ved å henvende deg til:

Teico Group Tlf 900 69 439 eller jon.teigen@teicogroup.no

Vyborg trenger din hjelp

Konto: 39002583155

www.vyborghjelpen.no

(Vi er også på Facebook)

Et handslag til naboer i øst

Pakker med klær og mat går fra hånd til hånd fra de velfylte bussene og inn ei trang dør til kjelleren under «Kirken på klippen».

Vi er i Vyborg etter en rundt 170 mil lang tur til den russisk grensebyen. Vi er blitt tatt godt imot av pastor Aleksey i den lokale baptistkirka som Vyborghjelpen har samarbeidet med i mange år. Klærne og annet utstyr startet sin reise ulike steder i Norge. I Ålesund, Bergen og på Sørlandet har frivillige sortert og gått gjennom klærne før de blir lagret til neste busstur. Tøyet bør være reint og helt før det blir levert til lageret.

Vel fremme i Vyborg smiler Aleksey fornøyd. Han og medarbeidere i kirka har tatt imot to busslaster med Vyborg-venner ved kirka, og ivrige hjelgere har gitt middag og kveldsmat til de norske vennene.

-Noen av menighetens kvinner går gjennom klærne. Noen blir solgt på markedet og pengene går til kirken. De bidrar til å betale oppvarming i kirka og lønn til ledelsen, sier pastor Aleksey.

Serverte måltider

- De av klærne som ikke blir solgt på markedet, deler vi ut til mennesker som trenger dem i nabolaget. Vi deler også ut klær

Pastor Aleksey (tv) tror kassa med legoklosser fra Norge vil glede mange barn som har tilknytning til baptistkirka i Vyborg.

på hospitalet og til «Barmhjertighetens hjem», et barnehjem i tilknytning til kirka, sier Aleksey.

- Behovet er absolutt til stede. Medlemmene i menigheten hjelper mennesker til å få nye klær, steller håret og gir dem medisin, sier han.

Vyborghjelpen har fått havregryn fra en leverandør i Norge. Det kommer godt med til de som trenger det i Russland.

Ulike hjelpevarer kommer godt med på sjukehuset i Vyborg.

Heimestrikka sokker fra Norge skal varme frøsne føtter i Russland.

9 basarer i 2019

Basarene er fundamentet i VYBORG-HJELPENS økonomi.

Årlig kommer det inn nesten 1 mill kroner på dem.

Et fantastisk engasjement legges ned av trofaste Vyborgvenner.

1 ASKØY	26. januar
2 Randesund.....	09. mars
3 Åseral	06. april
4 Sula	09. april
5 Osternes	24. april
6 Godøy	25. april
7 Vanylven	03. september
8 Sunnhordland	07. september
(Huglo)
9 Blomsterdalen....	dato ikke klar
ennå

Bytte av samarbeidspartner

Plussreiser (tidligere Si-REISER) har sagt opp den fem år gamle samarbeidsavtalen som går ut i oktober i år, med Vyborghjelpen. Den nye avtalen som de kom opp med, innebar en femdobling i forhold til den tidligere avtalen. Dette ville gjort hjelpesendingsturene våre mellom 2.000 og 3.000 kroner dyrere. Dersom vi tar utgangspunkt i fjoråret, ville regninga fra Plussreiser blitt på 106.000 for å administrere turen. Mot 22.000 etter den forrige avtalen. Den nye summen kalte de «non profit». Styret og Landsrådet for Vyborghjelpen kunne ikke akseptere en så sterk økning. I et møte 2. mars vedtok styret å inngå en avtale med Teico Group AS om å organisere turen med hjelpesendinger til Vyborg. Dette er Jon Teigen sitt selskap. Denne avtalen lyder på 42.000, og gjelder for tre år. Under styrebehandlinga var selvsagt ikke Jon Teigen til stede.

All påmelding og kontakt om turer og andre arrangement skal derfor heretter gå til

ase.bjorlykhaug@teicogroup.no

Kontaktadresse blir Storgata 6,

6002 Ålesund.

Telefonnummeret er 900 69 439

Styret

Fikk starte på nytt

Ei mor og ei datter forteller sine historier. Historier om bunnløs fortvilelse og til slutt håp.

Vi er i Vyborg baptistkirke der en handfull tidligere narkomane vitner om hva Gud har gjort for dem gjennom arbeidet på «Håpets Hus» og «Bethesta». Det er baptistkirkens rehabiliteringshjem for rusmisbrukere. Alle forteller at de hadde respektable jobber og et normalt liv inntil misbruket startet. De hadde familier. Noen var politi, andre i militæret. Rusmisbruket førte for noen av dem til et liv på gata, i rennesteinen.

-Jeg giftet meg med en narkoman.

Jeg trodde jeg skulle få skikk på livet hans, men i stedet ble jeg trukket med i misbruket, forteller Katcha, som hadde en god utdannelse. Rusen tok stadig mer og mer over, og mora Jelena forsvilte. Hun lette desperat etter et sted som kunne hjelpe dattera. Svaret ble rehabiliteringshjemmet «Betesta» ved Vyborg.

-Jeg kunne ikke fått bedre hjelp. Gjennom Guds ord og det gode fellesskapet fikk jeg hjelp til å komme ut av rushelvetet, sier Katcha.

Katcha hadde det beste utgangspunktet i livet, men ble trukket inn i narkotika-helvetet av ektemannen.

Mor Jelena har vanskelig for å holde tårene tilbake når hun tenker på at hun har fått dattera tilbake.

Oppfinnsom innsamling

Det er mange måter å samle inn penger til Vyborghjelpen på. I Brattvåg tok Gudrun Longva og Hilde Margrethe Gjengedal initiativet til en konsert med mange lokale musikere og sangere i februar. Konserten ble svært godt annonseret på facebook, og 300 personer møtte opp til konsert! Det ble gitt 42.000 kroner i kollekt.

Godt besøkt konsert i Brattvåg.

Prosjekter 2019

Vyborghjelpen

15 prosjekt ble vedtatt av Landsrådet i VYBORGHJELPEN i mars dette året. Noen store og kostbare, andre små men også viktige. Inntil nå har alle vedtatt prosjekt hvert år blitt innfridd. Det håper vi også i 2019. Den totale kostnadsrammen for årets prosjekter, er på hele 734.000

Barn i St. Petersburg
har funne ei trygg
hamn på barne-
heimen «Life».

«Life» - eit lys i St. Petersburg

Vi har stoppa bussane i ei veglomme i utkanten av St. Petersburg. Frå bustadblokkene rundt lyser tusenvis av vindauge opp den svarte natta. Kva gøymer seg bak desse vindauge? Ein stad i betongjungelen veit vi at det er ein barneheim. I fleire år har Vyborghjelpan støttat barneheimen «Life» med mat og klede. Sidan 1996 har denne barneheimen hjelpt gatebarn i St. Petersburg, der det truleg er 10.000 gatebarn, kanskje fleire. I heimen som styraren, Elena Kukushkin har skapt, er det barn frå 5 til 18 år. Elena gjer ein eineståande jobb saman med sine medhjelparar for å skape tryggleik for dei 15-20 barna. Økonomien er stram og det er ingen statstøtte. Difor har VYBORGHJELPEN besøkt dei kvart år i mange år og sponsa barna med mat og klede, utstyr og pengar til mat. Også denne gongen har bussane med seg varer som kjem godt med i ein kald og mørk vinter.

Glad for besøk

– Vi kan ikkje nok overvurdere den hjelpane vi får frå Norge. Vi ventar med tolmod kvar haust, seier Elena Kukushkin. Ho er som ei mor for borna i «Life», som held til i ei stor leilegheit i første etasje av ei av dei store bustadblokkene. Bussfølgjet frå Norge er blitt møtt med smil og latter frå tenåringer frå heimen som har hjelpt med å bære inn sekkar med varer. Det blir tront i stova når to busslastar med norske venner stig inn. Men her kjenner ein seg meir enn velkomne. Seinare på kvelden skal barna på få vere med til hotellet for å ete middag. For dei fleste av dei er dette første gong dei er på eit finare hotell.

Elena har mykje overskot til barna som i nokre tilfelle er blitt funne på gata.

Det er populært med besøk frå Norge.

Barna kan vere på heimen til dei blir 18 år.
Nokre blir då assistenter for Elena.

Slag og blåmerke

Totalt har 2.000 barn vore innom senteret til Elena sidan ho fekk et kall til å ta seg av barna. På ti månader inntil sist haust har ho og de fire hjelparane ved senteret tatt imot 25 barn mellom fire og 16 år som anten har rømt heimanfrå, eller er blitt tatt med dit av politiet til eit midlertidig opphold. Som regel er foreldra narkomane eller alkoholikarar og har påført barna blåmerke etter slag.

– Det er fleire barn i barneheimer no enn etter verdskrigen, meiner Elena, som har gode hjelparar. Nokre av dei har sjølv budd på barneheimen.

Vraker barna sine

– Men nesten alle barna har foreldre som lever. Mødrene vraker barna sine allereie på fødeklinikken. De skriv under et papir om at de ikkje vil ha barnet, og tar det ikkje med heim, seier Elena, som i fjor vart utropt til «Årets kvinne» av dei sosiale styresmaktene i St. Petersburg for arbeidet ho driv.

Målet hennar er å sende barna vidare til eit kristent rehabiliterings-senter, men krisesenteret ho driv arbeider også tett opp mot foreldra for å sjå om det er mogleg å føre barna tilbake dit. Det har ikkje alltid vore yllukka. Enkelte barn har på nytt rømt heimanfrå og komme tilbake til senteret. Nokre av dei har vore opp til åtte år på dette senteret. – Dei er som mine eigne barn, seier Elena.

Det er sett av NOK 60.000 til barneheimen også dette året.

Baptiskirken – Kirken på KLIPPEN

Kirken på Klippen har vært vår base helt siden 1995. Å komme hit er som å komme hjem. Det har blitt en fantastisk misjonsstasjon i Vyborg.

Kirken sto ferdig i 2001. Her spiser vi de fleste måltider når vi er på tur til Russland. Her møter vi gode venner og her deler vi det kristne fellesskap på møter og gudstjenester.

Kirken driver et godt kristent og diakonalt arbeid for barn, voksne og eldre. Fattige i nabolaget og i byen ellers. Det er også denne menigheten som nå bygger og skal drive barnehjemmen som ligger bare et steinkast fra kirken.

På budsjettet for 2019 er det satt av NOK 40.000,-

I tillegg fikk de allerede i januar 2019 NOK 70.000 til varmeanlegg for alle de fire leilighetene i barneheimsbygningen.

Ny diakon og matkasser til fattige

Aleksei Gluschov har tatt til som diakon i Baptiskirken, - Kirken på KLIPPEN. Han har i en 50% stilling spesielt ansvar for å følge opp de fattige som bor i kirkens nærområde. Dette er et nytt arbeid som startet i år.

Det er satt av NOK 34.000 til dette arbeidet

På veg ut for å fordele matpakker til nabolaget.

Gir mat til fattige

Matkassene har fått bein å gå på. Varer som er gitt av næringslivet i Norge eller kjøpt inn fra basarpenger, blir båret fra bussene og til nabolaget av «Kirken på klippen».

Det er medlemmer av baptiskirken i den russiske grensebyen til Finland som organiserer ombæringen. De kjenner folket og vet hvem som trenger en ekstra oppmuntring en kald høstdag før jul. Og det ser ut til å være mange.

Pulje for pulje tar de med seg rodekart og går til bydelen som

byr på grå murhus og trehus som har sett bedre dager. Enkelte av husa ser ut til å være forlatt. Men nei. «De har fått satt inn plast over det knuste vinduet. Det viser at det bor folk der», forteller en av kjentmennene.

Vi banker på dører. Noen steder leverer vi bare fra oss varene, andre steder får vi komme inn. Innenfor er det enkle kåر. De takker for gavene og blir invitert til kirken.

Denne boligen ser forlatt ut, men tetting av vinduene avslører at det likevel kan bo folk her.

Takknemlige mottakere av pakker fra kirken.

Klar til å levere ut pakker.

Sponsing av strøm og driftsutgifter i Leilighet nr 1

Fordi varmeanlegget i barneheimen ikke kom i drift før godt ut på vinteren (se side 6) er oppvarmingsutgiftene i Leilighet nr 1 svært store for familien som bor der. Vi har derfor i likhet med i fjor, valgt å sponse dem med 20.000 kroner.

Dette vil falle bort neste vinter siden varmeanlegget nå er på plass.

Prosjektutgift: NOK 20.000

Vyborghjelpen har gitt penger til bygging av barneheimen i Vyborg. Nå støttes den med strøm.

Vi starter nå innredning av leilighet 2. Bildet er fra ett av barneromma på den første leiligheten.

Leilighet nr 2 på barneheimen KLIPPEN

Baptistkirkens barneheims-prosjekt har blitt et langt lerret å bleike. Det er mange år siden vi begynte å bygge på de gamle grunnmurene fra 1990-tallet. Hele bygget ble tett og ferdig utvendig i 2013. For fem år siden ble leilighet nr 1 ferdigstilt og tatt i bruk. Men så har problemene tåret seg opp. Kommunen vil ikke gi godkjennning til en kristen barneheim i byen.

Men nå har vi vunnet to rettsaker, og vi setter derfor i gang og ferdigstiller leilighet nr 2 denne våren. Dermed håper vi at en ny familie kan flytte inn i løpet av året. Barneheimen skal være en såkalt «foster-barneheim» med fire leiligheter og altså fire familier hvor det etter russisk lov kan være inntil 8 barn. **Det trengs NOK 250.000 til dette prosjektet i 2019.**

Vyborg kristne senter /Open doors

Det amerikanske ekteparet, Judy og Richard Grout, har bygd opp og drevet Vyborg Christian Center (VCC) siden 1994. Det har vært en viktig misjonsstasjon ikke langt fra byens sentrum. I over 20 år har de vært våre gode rådgivere og samarbeids-partnere. Men i 2017 avsluttet de sin tjeneste da Putins nye lover ble innført. De reiste tilbake til Florida i USA. Nå har pastor Valera tatt over ansvar for senteret.

I alle år har dette senteret spredt Bibler og Bibeldeler over hele Russland. De har også drevet brevkorrespondanse med fanger over hele landet. I dag sitter en rekke frivillige rundt om i Vyborgområdet og brevveksler med disse fangene. Ellers diskuteres det hva dette senteret skal brukes til videre.

Vær med og be om at det fortsatt får være i Guds plan.

Vi har satt opp NOK 20.000 til VCC i 2019

Vyborg kristne senter ligger sentralt i byen og har betydd mye for de som trenger ei varmestue.

Lupe til hjernekirurger

Dette er et lite men spesielt prosjekt. En lege fra byens sentralsykehus (...som vi har sponset i mange år) kom til oss sist sommer og fortalte at han ikke hadde lupe/forstørrelsesglass til å operere i hjernen på pasienter. Han fikk da NOK 5.000 til å kjøpet slikt.

På gudstjenesten i november, kom han og viste fram instrumentet, og takket for hjelpen. Da hadde han med seg en kollega fra militärsykehuset som også ba om et slikt instrument. Vi lovet nye NOK 5.000, og de vil bli sendt bortover i april. (Se for øvrig egen reportasje i dette bladet)

Prosjektkostnad: NOK 5.000

Evangeliesentra gir håp

Håpets hus

Evangeliesenteret for menn kalles «Håpets hus». Her bor det mellom 15 og 20 mannsfolk. Rusmisbrukere som ber om hjelp.

Huset og eiendommen ble kjøpt for snart 15 år siden, og er blitt ombygd og renovert for over en million kroner. Mange er blitt «tørrlagt» og mange har møtt Jesus og blitt kristne de 12-13 årene senteret har vært i drift. I år skal det utføres litt vedlikehold.

Det er satt av NOK 30.000 til dette arbeidet i 2019

Betesta

Dette er senteret for kvinner. Men her er det for tiden ingen jenter. Etter at de som var der sprakk i fjor og dro derfra, har det ikke lyktes å få inn nye. Men det arbeides med saken. En familie på fire, - mor, far og to barn bor der imidlertid. Foreldrene er tidligere rusmisbrukere.

Det er budsjettet med NOK 10.000 til vedlikehold i 2019

Nytt fjøs

I fjor startet vi et nytt prosjekt. De ønsket seg en fjøsbygning ved Håpets hus. En tomt ble innkjøpt og vi begynte byggingen i april 2018. Tomta med fjøsen ligger rett over veien for Evangeliesenteret. Her ønsker de å ha sau og geiter nede i fjøsen, samt å lagre høyballer og for oppå på låven. I april i år blir fjøsbygningen ferdigstilt. I vinter ble finplate inne i fjøsen støpt. Så nå gjenstår innredning, sette inn dører og vindu, legge på permanent tak samt male bygningen. Det er god medisin for både gutter og jenter som har levd som rusmisbrukere, å ha med levende dyr å gjøre. Dyra kritiserer dem ikke, og de er avhengig av at de stelles regelmessig. I tillegg er dette god «matauk» for senteret.

Prosjektet trenger NOK 30.000 for å bli ferdig dette året

Dugnadstur

Nok en gang drar arbeidsvillige menn på dugnadstur til Vyborg. 5 «handy men» denne gang. De vil være der borte en hel uke, og jobbe fra mandag til lørdag. I år blir det mest arbeid oppe ved Evangeliesentra. Fjøsen skal ferdigstilles. Nytt inngangsparti på Betesta skal gjøres ferdig. Noen dører og vinduer skal skiftes. Dette prosjektet vil erfaringmessig komme på NOK 55.000

Pastor Valera

Vyborghjelpen støtter pastor Valera og hans arbeid.

Pastor Valera er en nøkkelperson og hovedamarbeidspartner i Vyborg. Det var han som startet arbeidet med Evangeliesentera. Han plantet en ny menighet øst i byen. The second baptist church. (VYBORGHJELPEN sponset kjøpet av kirkelokale – «Pray house» som de kaller det.) De har nå to gudstjenester hver søndag. Valera er nå leder for Vyborg kristne senter (som nå skal hete Open doors). Og han er blitt Baptistunionen sin representant i Vyborgområdet.

For 2019 er det satt av NOK 75.000 til Valera og hans arbeid

Evangeliesentra

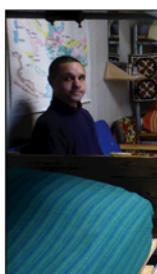
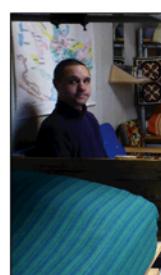
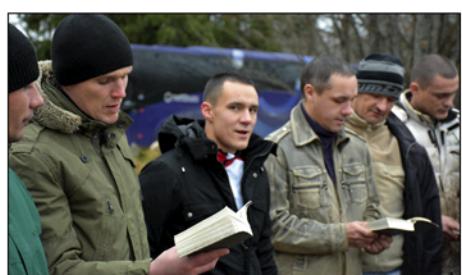
-Vi kaller dette for Håpets Hus fordi vi inviterer menn hit som har mistet håpet. Det er mennesker som ligger under for alkohol og narkotika, men også andre med psykiske vansker. Her finner de virkelig håp.

Det sier pastor Valera, som tok initiativet til det kristne rehabiliteringssenteret for menn. På Håpets Hus blir de invitert til å lese i bibelen, samtale om den og lære å be. For de fleste som kommer hit er dette det første møtet med Jesus Kristus, slik de møter han direkte i Skriften. De forstår at Jesus kaller dem, og mange gir livet sitt til Jesus. Når de gjør det, ser vi at det skjer et

under. Mennesker opplever virkelig en forandring. Vår oppgave som ledere er å hjelpe til at denne endringen skjer, og gjøre dem stabile i troen på Jesus og det kristne livet. De forlater dette stedet som frie mennesker, sier Valera og smiler.

Han har lagt fram ei liste på over 100 personer som har blitt frelst på Evangeliesentera. Dette er en tilbakemelding vi fryder oss over. Det nytter!

På «Håpets Hus» får de 15-20 mannsfolka også praktiske oppgaver. De steller hus og de steller småbruket, der de har noen geiter og andre husdyr som gir kollektivet mat og inntekter.

Veggane var kledd med Pravda

Torgeir Tynes frå Sykkylven har vore med i arbeidslaga som har rehabiliterert heimane Håpets Hus og Betesta.

Den kommunistiske avisa Pravda skulle halde vinden ute frå Håpets Hus. Men den isolasjonen var ikkje god nok. Varmen kom med snikkarar og kjærleik frå Norge.

- Golvet på kjøkenet halla 30 cm. Det måtte vi rette opp. Det same måtte vi gjere med veggane. Dei måtte isolerast. Vi reiste til St. Petersburg og kjøpte Ikea-møblar og klikk-parkett, seier Torgeir Tynes frå Sykkylven. Pensjonisten har vore snikkar av yrke, og saman med fleire fagfolk frå Norge har han dratt til Vyborg for å arbeide.

Omfattande arbeid

- Eg har vore 14 gongar til Vyborg, to av dei har eg vore med på å restaurere Håpets Hus og Betesta, seier Tynes, som fortel om omfattande arbeid ved rehabiliteringsheimen for kvinner, Betesta.

- Vi bygde nytt golv både i første og andre etasje. Vi kledd

og isolerte ytterveggane og laga til rom inne. Vi var seks, sju mann frå Norge som var der ei veke. Det heldt akkurat, fortel han, og legg til at gutane som kjem på senteret er flinke til å reparere og skape sjølve.

Omsorgfellesskap

- Har det tydd noko spesielt for deg å arbeide ved desse sentra?

- Ja. Vi fekk sjå dei som kom frå vegen, frå grøfta. Dei budde i skur. Her fekk dei eit levande omsorgsfellesskap med menneske som verkeleg brydde seg og hadde hjerte for dette. Eg MÅTTE berre reise bort att for å sjå kva Gud gjorde med folk som han fekk lov til å hjelpe. Det var stort, fortel Tynes.

- Dei er nesten blitt andre menneske som har fått eit nytt liv med innhald. Dei er komne inn i det bibelen seier er «Framtid og håp». Det er viktig for dei, seier Tynes.

Det nye fjøset (bak) vil skape økt aktivitet for de som bor på Håpets Hus.

Betesta, rehabiliteringssenteret for kvinner, liggjer et steinkast frå Håpets Hus.

Kontakten med dyra betyr mye for de tidligere rusmisbrukerne

Fant ikke basarpengene

Under en basar nylig, kunne det endt tragisk med basarpenger.

En av arrangørene fikk innbrudd om natta og skuffer og skap ble rensket for sølvstøy. På kjøkkenbenken lå 70.000 kroner fra kveldens basar under et håndkle. Urørt.

Veteran til Vyborg

En av veteranene på Vyborg-turene er Jorunn Fluevåg (76) fra Vanylven. Hun var med på den første hjelpesendingen, og til sammen er det blitt 18 turer. Og 18 basarer.

– Jeg ville gjerne hjelpe, men uten Jon Teigen hadde det ikke blitt noe av basarene. Han og andre «basarkamerater» er med oss. En dag hvert år i september leier vi Fiskå ungdomshus. Vi har fått utrolig mye hjelp fra bygda og folk i kommunen. Næringslivet støtter også opp med gevinst. Folk kommer fra hele kommunen for å være med på basar, og vi samler årlig inn rundt 70.000 kroner, sier den pensjonerte hjelpepleieren.

Jorunn Fluevåg er en av de ivrige basardamene i Vanylven.

Hekta på Vyborg-turar

Bjørg Nygård frå Jelsa (nr. 2 frå venstre) saman med gode venninner på ferja mellom Stockholm og Helsingfors. Frå venstre: Anna Hobbesland, Bjørg Nygård, Gerd Åvesland, Anne Turid Jansen og Gudrun Austegard.

Russland er blitt det store reisemålet til Bjørg Nygård frå Jelsa. Kvar haust møter ho venninner på ein over 150 mil lang busstur.

-Eg er blitt hekta. Det er godt fellesskap på turane, og vi får vere med på noko meiningsfullt. For meg er det til no blitt 15 turar til Vyborg i Russland, seier Bjørg Nygård frå Jelsa i Suldal.

For henne er det også blitt eit kall å hjelpe dei som fell utanfor i det russiske samfunnet både materielt og åndeleg. Som passasjer på bussane til Vyborghjelten betalar ho ein del av kostnadene med å frakte tre tonn klede til dei trengande i den russiske grensebyen. Den ti dagar lange turen går heilt til St. Petersburg.

-Det har til tider vore kalde turar. Ein gong fraus ferja mellom Stockholm og Helsingfors fast i isen, slik at vi måtte ha hjelp for å kome laus, minnast Bjørg.

Heile Vestlandet

Vyborghjelten har støttespelarar over heile Sør-Norge, frå Trøndelag i nord til Agder i sør. Til saman organiserer lokale eldsjeler ti basarar og andre aktivitetar og får årleg inn opp til 1,5 millionar kroner til hjelpearbeidet. Alt arbeid i organisasjonen skjer frivillig, og det går lite bort av innsamla midlar til administrasjon.

-Eg har ikkje fått organisert noko basar på Jelsa, men kvart år reiser eg til den store basaren som blir halde på Åseral bedehus i Vest-Agder. Der har ho fått mange gode venner, seier ho.

No er ikkje Bjørg heilt ukjend med basar på heimebane. Då ho fylte 70 år, stelte ho like godt til ein basar til inntekt til Vyborghjelten. Det vart gitt heile 40.000 kroner. -«Gjer det vesle du kan» er blitt eit motto for meg, seier Bjørg Nygård.

Vyborg-tur i konfirmasjonsgave

Mellom det godt voksne turfølget til Vyborghjelten sist høst var det tre tenåringer fra Bergen.

De er blitt påspandert turen av farmor Aslaug Sandvik. Tidligere har hun i tur og orden hatt med seg fem barnebarn.

– Jeg har gitt en slik tur til alle barnebarna i konfirmasjonsgave. På den måten blir de bedre kjent med nøden og hvordan vi kan hjelpe andre, sier Aslaug Sandvik, som viser brennende engasjement for folk som trenger hjelp. Hun har også engasjert seg i et hjelpearbeid i Afrika.

Aslaug Sandvik vil at barnebarna skal bli kjent med Vyborghjelten. Her er de på utfukt til Vinterpalasset i St. Petersburg.

Deler ut 1 million Nytestamenter

Sergej leder et arbeid med 6.000 gideon-medlemmer som årlig deler ut en million Nytestamenter (NT) til mennesker over hele Russland.

- Tidssonene gjør at det alltid er noen av våre medlemmer som er våkne. Det blir delt ut nytestamenter hele døgnet, sier Sergej, som tidligere har vært offiser i hæren.

Stadig på reisefot

Vi treffer lederen for gideonarbeidet i Russland i baptistkirken i Vyborg. Dette er hans menighet, men han har ikke anledning til å gå til søndagsgudstjeneste mer enn to ganger i måneden.

Resten av tida er han på reise i det enorme landet. Når vi treffer han i kirken, står han på farten til å reise til Sibir. Ofte er han på reise 14 dager i slengen. Hvor mange reisedager han har i året, har han vanskelig for å telle.

- Vi har 315 Gideonforeninger rundt om i Russland. Min oppgave er å oppmuntre dem til å distribuere NT og gi vitnesbyrdet om Jesus videre, sier Sergej.

- Er det vanskelig å få distribuere NT i Russland?

- Regjeringa ønsker ikke at vi inviterer ikke-kristne til kirkene våre. Hvis vi inviterer, må vi ha en spesialtillatelse.

Når vi distribuerer NT, kommer politiet og spør om vi har tillatelse, men loven gir oss anledning til å distribuere til troende. Sergej forteller at gideonbrødrene gir NT i gave, som regel på offentlige steder, på skoler og medisinske institusjoner, fengsler og hoteller til armeen og politiet.

Kommer til Jesus

-Hva sier folk når de tar imot NT?

-Det er forskjellig. Noen av dem som tar imot for høflighets skyld, vitner senere om at de har den vesle boka liggende på hylla. Vi har opplevd at selv etter 23 år finner de den igjen og kommer til tro på Jesus. Vårt største mål er å så Guds Ord. Man kaller

Sergej og kona Natalia. Som leder av gideonarbeidet i Russland er Sergej stadig på reisefot i det enorme landet. Men hans åndelige hjem er baptistkirka i Vyborg.

Gideon «misjonen av de som sår». Pastorer og evangelister «vanner».

-Hvordan var din veg inn i dette arbeidet?

-I 1995 kom den en Gideon-bror til oss fra Finland. Vi ble godt kjent, og jeg har fortsatt kontakt med han. En dag sa han: «Sergej, du skulle blitt Gideonitt».

Berørt av ordet

-Jeg svarte han: «Jeg er en troende mann, men nei, dette ville jeg ikke være med på». Om kvelden leste jeg Bibelen hjemme.

I evangelisten Lukas 10. kapittel fortelles det at Jesus sendte ut 72 disipler foran seg til landsbyer. Det rørte hjertet mitt mektig. Neste morgen løp jeg til Gideon-broren fra Finland og sa: «Jeg vil være gideonitt».

-Du er nå en disippel som springer foran Jesus?

-Jeg er sikker på at Jesus velger disiplene sine også i dag.

-Er det travelt?

-Gud har valgt meg til dette, sier Sergej.

Hjernekirurgen fikk lys over jobben

Er du kirurg, trenger du godt lys. Er du hjernekirurg trener du ekstra godt lys. Og lupe. Det hadde ikke Andrey Molostow.

Det var under et besøk på sjukehuset i Vyborg at Vyborghjelpen kom i kontakt med hjernekirurgen. Der hadde han bare ordinære lamper å hjelpe seg med. Han måtte stole på sine naturlige øyne, ikke særlig trygt når du skal operere i hodet til pasienter. «Om gjestene fra Norge hadde mulighet til å skaffe ham nytta lys og lupe over arbeidet?»

Med god støtte fra innsamlede midler fikk hjernekirurgen det lyset han trengte. Stolt kunne han komme til baptistkirka sist høst og takke for gaven til sjukehuset. Nylig hadde han med seg en kollega da Vyborghjelpen traff ham i baptistkirka. «Om også kollegaen kunne få et slikt flott instrument?».

Selvsagt kunne han det. Pengene fra Vyborghjelpere i Norge blir brukt på mange måter.

Andrey Molostow med instrumentet som hjernekirurgen fikk av Vyborghjelpen.

Vyborghjelpen er blitt kall fort Anna

Anna Hobbesland frå Eiken har vore med på 19 hjelpesendingar til Vyborg, og blir gjerne med på fleire, om helsa held.

Ho har vore med på lasset til Vyborg heile 19 gongar, Anna Hobbesland. Kvart år er ho med på basar til inntekt for Vyborghjelpen i Åseral.

- Dette er blitt eit kall for meg. Då mannen min døde og barna hadde flytta ut, kjende eg at eg trengde noko meir enn jobben eg hadde, seier Anna Hobbesland frå Åseral i Vest-Agder.

Basarar

- Vi har halde 14 basarar i Åseral, og årleg kjem det inn mellom 140.000 og 160.000 kroner. Folk kjem frå nabobygder, til og med ei busslast frå Kristiansand, for å vere

med på basarane, seier Anna. Mellom ti og 15 personar står i spissen for arbeidet. Dei sit på butikkar eller bankar på dører med basarbøker.

Varer frå Vyborg

På basardagen er mat og kaffi også ein viktig del av samlinga.

På turen til Vyborg hausten 2018 var dei seks venninner, som nyttja fritida i eit elles hektisk opplegg til å handle på den lokale marknaden i Vyborg. Der kjøpte dei gevinstar som hamnar på basaren heime på Åseral.

-Vi har det veldig triveleg saman, og på bussturane treff vi att mange som har vore med på turar tidlegare, seier Anna.

Jakobs brønn

Like utenfor «Betesta» ligger Jakobs brønn. Den er boret 173 meter ned i den russiske jorda for å gi vann til rehabiliteringsenteret for tidligere kvinnelige rusmisbrukere.

Jakob Emblem og flere med han, har støttet prosjektet som har vært nødvendig for å få reint vann til kvinnesenteret «Betesta», som ligger noen steinkast fra «Håpets Hus», det tilsvarende senteret for menn. Det tar en god time med buss fra Vyborg for å komme dit.

-Det var kona som foreslo at jeg skulle bruke pengene fra 70-års dagen min til dette tiltaket. Og det syntes jeg var en god idé, sier Jakob Emblem fra Vanylven.

Jakob Emblem ved pumpa som henter reint vann opp fra dypt.